



Köszöntés

Kedves Olvasóink! Lelkesen adjuk közre e mostani lapszámunkat, azt remélve, hogy legalább ugyanekkora lelkesedéssel veszik kezükbe Olvasóink is. Lelkesedésünk már csak ezért is aktuális, mivel a pünkösti ünnepkör köszöntött ránk. Áldozócsütörtök nemcsak arról szól, hogy Jézus mennybe ment, hanem arról is, hogy ez alkalomból megígérte az övéinek, hogy elküldi a Szentlelket. Jézus a mi javunkra van ott a mennyekben, az Atya jobbján,

míg ismételten eljön majd ítélni élőket és holtakat. Heidelbergi Káténk rendkívül emberi kérdést tesz fel: „Eszertint nincs velünk Krisztus a világ végezetéig, amint ezt nekünk megígérte? Krisztus valóságos ember és valóságos Isten. Emberi természete szerint nincs többé a földön, de istenségével, felségével, kegyelmével és Szentlelkével soha nincs távol tőlünk.” (HK 47. kf) Jézus ígérete, hogy mindig velünk lesz, mennybemenetele alkalmával hangzott el.

Keresztyén emberként feladatunk, hogy a magunk talentumaival, eszközeivel és lehetőségeivel Isten ügyéért munkálkodjunk, misszionáljunk. Ebben a nagy munkában nem vagyunk egyedül hagyva, hiszen a Szentlélek, Aki Jézus mennybemenetele után 10 nappal kitöltetett a tanítványokra, minket is vezet, formál és megerősít.

A Szentlélekkel pedig, aki a Szentháromság harmadik személye, teljessé lehet az Istenről alkotott képünk. Fontos tehát, hogy a mi Istenünk „Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság, egy, igaz Isten”. Őt imádjuk, Őt keressük, Őt követjük. Ezekben kaphatunk segítséget lapunk aktuális számából.

Füstös Gábor és Sárközi Gergely Antal
szerkesztők

Tartalom



Igei üzenet

áldozócsütörtök.....	2
pünkösd	3
Szentháromság	4

Imádság.....

Hitünk tételei.....

Könyvajánló.....

Bizonyságtétel.....

Egyházmegyénk.....

Pannonia Reformata.....



Mennybemenetel

Textus: „Jézus a tanítványok szeme láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük elől. Amint ők távozása közben feszülten néztek az ég felé...” (ApCsel1,9-10a)

Áldozócsütörtök napján Jézus mennybemenetelét ünnepeljük. Mit is jelent a menny? Hol van a mennyek országa? Hova ment Jézus? Mit ért a Biblia mennyország alatt?

A menny szavunk az éggel azonos. Az épületeknek, a szobáknak is van mennyezetük. A Szentírás is használja az ég szavunkat valamilyen más értelemben, például Isten az egek királya, Isten az ég és föld ura. Ám mégis téves az az ismert elképzelés, hogy Isten a szó szoros értelmében az égben lakik, fizikálisan is felettünk van, hiszen látható valóságban felettünk a világűr van, nem az Isten. A bibliai leírás szerint Jézus mégis felfelé távozott el ebből a világból. Felemelkedett és felhők takarták el. A tanítványok meg néztek az ég felé, és ott vesztették nyomát a mesterüknek. Hogy is van ez? Jézus felfele ment, de még sincs fent az égben az Isten országa? Jegyezzük meg jól – Isten nagyon szereti a szimbólumokat, azért, mert azok egyetemesek. Nem nyelvhez

kötöttek, nem kell lefordítani őket, mindenki érti, éljen e világon bárhol és beszéljen akármilyen nyelvet. Mi Isten országának a szimbóluma? Az ég! Élünk a világnak bármely pontján, tekintsünk csak fel az égre! Milyen az ég? Határtalan, végtelen. A szemünkkel nem bírjuk befogni. Csak bámulni tudunk a végtelenbe, ami meghaladja az emberi agy minden képességét. A tudományos felfedezések még jobban elmélyítik Isten szimbólumát. Hiszen az űrkutatás ma is folyik. A világegyetem feltárása tart, még mindig nem jutottak el a végéhez. Nem az ég Isten országa, de valahogy az tudja leginkább számunkra érthetővé tenni, hogy milyen is lehet az. Ilyen maga Isten is: végtelen, határtalan. Ha meg akarjuk őt ismerni, csak apró részleteket kiragadva tudjuk őt szemlélni. Örömhír számunkra, hogy Isten országa nem csak Istennek van fenntartva. Mert Jézus a tanítványok szeme láttára emeltetett fel. Jézus emberi testben került be a mennyek országába. A végtelen és számunkra felfoghatatlan ország befogadta a véges és gyenge emberi testet.

Ámen.

**Deák László
Dudar**





Isten Lelkének ereje

Textus: „Végül kiárad ránk a lélek a magasból. Akkor majd a pusztá kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik.” (Ézs 32,15)

Szeretett testvéreim az Úr Jézus Krisztusban! Az emberek egy része általában tisztában van azzal, hogy az életét nem tudja külső erő nélkül értelmessé tenni. Nem csak életcélok kellenek, hanem azokat valami nemes erő kell áthassa. Hiszen a legkiválóbb törekvések is csak a múlandóság és a hiúság felé terelik az ember gondolatait. A vágyak pedig emberi vágyak maradnak, ahelyett, hogy valami drága szolgálatot adnának a világnak. Nem beszélve arról, hogy az ember nem a saját tömjénezésére teremtetett, hanem az Isten dicsőítésére. Ahogyan a Krónikák könyve mondja: **„Dicsőítsétek szent nevét, szívből örüljenek, akik keresik az Urat.”** Egyszóval erő, útmutatás és szilárd meggyőződés nélkül nincs tartalmas élete az embernek. A világban mindig is ott volt az Isten Lelke, már a teremtéstől kezdve, ahogyan Isten átölelte vele a földet. A pünkösdi eseményben is azért küldte el Jézus a Szentlelket, mert tudta, hogy az erőtlen egyház így jut erőhöz. A gyermekként megszületett keresztyén közösség a Lélek által kaphatja a meg a mennyei tápanyagot. Hiszen mi lett volna a gyermekegyházzal a Pártfogó nélkül? Lett volna belőle egy baráti társaság, amely ideig-óráig megmarad, de erőtlenné válik. A tanítás

csak emberi erőlködéssé silányult volna, ha nincs a Szentlélek forró, mindent átítató ereje. Így már érthető, hogyan függ össze mai ézsaiási igénk a Szentlélek kitöltésével. **„Végül kiárad ránk a lélek a magasból...”** A magasból, a fölöttünk álló és uralkodó Istentől végül is kiáradt a Lélek. Jézus tudta azt, hogy szükséges a földet, és a szíveket átítatni mennyi energiával, az élet Lelkével. Az ember magára maradottságát, kiszolgáltatottságát mutatja az, hogy miként élt Jézus nélkül. Sőt, a Szentlélek mit adott az első gyülekezetnek. Idegen nyelvű népek közé hozott párbeszédet. Ez az egyik legfontosabb csodája a Léleknek. Párbeszédet indít ma is ember és ember között, Isten és teremtménye között. Párbeszédet a templomban, őszinteséget a hívek között. Mert miután Jézus elvégezett mindent itt a földön, újra elfoglalta a mennyi trónusát. Így nem maradt más hátra, mint Isten termékeny terve **„...Akkor majd a pusztá kertté válik, a kert pedig erdőnek látszik.”** Tudta Isten, hogy nélküle kietlen és gyümölcstelen marad az egyház. De a Lélek termést hozott, mert az apostolokat készenlétben tartotta, szavaik tüzet szórtak, és egyre több gyümölcstermő gyülekezet alakult. Így nőtt a kertből erdő, közömbös szíveinkből pedig így lett dicsőítés és bizonyágtétel otthona.

Ámen!

**Demjén István
Jánossomorja**



A keresztség és a Szentháromság

Textus: „Történt pedig azokban a napokban, hogy eljött Jézus a galileai Názáretből, és megkeresztelte őt János a Jordánban. És amikor jött ki a vízből, látta, hogy megnyílik a menny, és leszáll rá a Lélek, mint egy galamb; a mennyből pedig hang hallatszott: Te vagy az én szeretett Fiam, benned gyönyörködöm.” (Mk 1,9–11)

E szűkszavú leírás páratlan esemény-sorról tudósít. Jézus megkeresztelésekor a Szentháromság mindegyik tagja kitapinthatóan is jelen volt. Elsőként Jézusról olvasunk. A hazája a mennyben van (Mk 13,26), ezért az otthonától igencsak távoli vidékre került. Tudja, hogy óriási mélységek és magasságok várnak rá. A Jordánban való alámerülése a halálára és a feltámadására mutat előre (Róm 6,3-4). A küldetésében azonban nincs egyedül. Az Atya és a Lélek is jelen van. A Biblia szerint a keresztség sorsközösség (Róm 6,3-4). Közösség a Szentháromság Istennel (Mt 28,18).

Jézus kilépett a vízből, és megnyílt a menny. Jézus távol volt a mennytől, így a menny jött közel hozzá. A Szentlélek alászállt, hogy megnyugodjék Jézuson. Jézus kortársai közül sokan úgy vélték, hogy a Lélek már hosszú ideje eltávozott. Nincsenek próféták, nincsen kijelentés. A

Lélek azonban a Próféta-Krisztuson keresztül elérhetővé tette magát. Krisztus megkeresztelkedett, és eljött a Lélek. Sőt, aki veszi a keresztséget, megtapasztalhatja a Lélek erejét. Aki bűnbánatot tart, és kéri a keresztséget, a Krisztussal való sorsközösség mellett (Róm 6,3-4) a Lélekben is részesül (ApCsel 2,38).

A Lélek megnyugodott Krisztuson, és az Atya megszólalt a mennyből. Krisztus és a Lélek egységben van, így az Atya sem marad néma. Az Atya kitarja a menny kapuját, hogy megszólítsa a Fiát. Nincs távolság, amit az Atya szeretete ne hidalhatna át. A világot teremtvő szavával lesz jelenvalóvá. E szóval hitelesíti a Lélektől átitatott Krisztust.

Megnyílt a menny, mivel Krisztus eljött hozzánk. Megnyílt a menny, mivel a Lélek leszállt Krisztusra. Megnyílt a menny, mivel az Atya Krisztushoz szólt. Nem sokkal a keresztelése után Jézus így kezdi meg a működését: „Beteljesedett az idő, és elközelített az Isten országa. Térjetek meg, és higgyetek az evangéliumban” (Mk 1,15)! Megnyílt a menny, közel jött a Szentháromság. Megnyílt a menny, Isten országa elérhetővé lett.

Dr. Nagy József
docens, Pápai Ref. Teol. Akadémia



Imádság

Drága mennyei Édesatyánk!

Dicsérünk és magasztalunk téged azért, mert te megteremtetted ezt a világot, és te teremtetted meg az embert is. Dicsőítünk téged Istenünk, mert ígéretedet beteljesítetted és elküldted Lelkedet közénk. Mennyei Atyánk áldunk téged azért is, mert Lelked által közelebb kerülhetünk hozzád és így jobban megismerhetünk téged, megismerhetjük akaratomat.

Hálát adunk neked, hogy elküldted egyszülött Fiadat, Jézus Krisztust ebbe a földi világba, és az ő váltsága által örök életben részesülhetünk a te kegyelmedből. Hálát adunk neked ezen a pünkösdünnepen is, hogy Lelked közelségét megtapasztalhatjuk.

Köszönjük neked az első pünkösdnek a csodáját és ajándékát. Köszönjük neked,

hogy Szentlelked által szól ma is hozzánk Szent Igéd. Kérünk téged, Atyánk, hogy ezen a pünkösdünnepen is töltsön be bennünket Szentlelked ereje, és erősítsen meg bennünket hitünkben.

Imádkozunk hozzád a Lélek ajándékaiért, gyümölcseiért, hogy legyen szeretet, öröm, békesség, türelem, szívesség, jóság, hűség, szelídség és önmegtartóztatás, hogy mindezeket el tudjad kezdeni munkálni bennünk Szentlelked által.

Szentháromság, egy, örök és igaz Isten a Jézus Krisztus által, akinek tisztelet és dicsőség legyen most és mindörökkön-örökké.

Ámen.

Tamási Szabolcs István
senior, Pápai Ref. Teol. Ak.

*Uram,
fordulj hozzám kegyelmesen,
és hallgass meg!
Uram,
nyisd ki a szemedet,
és láss!*

(2Kor 19,16)

Pünkösdről – általános nézet, hogy – nehéz beszélni, pedig nem kellene így lennie. A Szentlélek kitöltése ígéretéről már olvashatunk Jóel prófétánál (Jóel 3,1-5), amelyre Péter apostol hivatkozik, de olvasunk róla az evangéliumokban is, ahol Jézus megígéri a tanítványoknak, hogy nem hagyja őket árván, hanem elküldi a Pártfogót, a Szentlelket (Jn 14,26; 16,7-11). A feltámadott Jézus a Szentlélek ajándékának, keresztségének ígérete miatt kérte a tanítványokat, hogy maradjanak együtt Jeruzsálemben (ApCsel 1,4-8). Az ígéret beteljesedése a páska ünnepe utáni ötvenedik napon tartott „hetek ünnepére” összegyűlt tömeg előtt is nyilvánvalóvá lett. Ők nem látták ugyan a kettős lángnyelveket leszállni a tanítványokra, de hallották a zúgást, majd hallották a tanítványok bizonyágtételét. A „hetek ünnepére” egyike volt a zsidók zarándokünnepének (2Móz 23,14-27; 34,22, 5Móz 16,16, valamint Tób 2,1; 2Makk 12,32 is említi). Az ünnep eredetileg a Sinai-hegyi szövetségekötésnek, a Tóra kihirdetésének emlékünnep volt. Az apostolok korában a Szentlélekkel való betöltekezéstől azt várták, hogy teljessé lesz az emberek számára Isten ismerete és dicsérete (Jer 31,31-34), de hozzá kapcsolódott az utolsó idők üdvösséges áldása is (Ez 36,24-28, Jóel 3,1-5).

A pünkösdi tapasztalás. Lukács leírása azt mutatja (ApCsel 2,1-13), hogy az egybegyűlt az utolsó idők egyik jelét tapasztalják meg. Háttérbe szorul a

törvényadás, az ünnep eredeti értelme, és helyére lép egy másik tapasztalás, Isten felséges tetteinek érzékelése, s az erre választ adó magasztalás (ApCsel 2,11; 5Móz 11,2; Zsolt 71,19). Pünkösdi hatása alól nem vonhatta ki magát senki, mert mindenki saját nyelvén hallotta szólni az Isten felséges tetteiről szóló bizonyágtételt. Péter pedig kemény szavakat szól: „Tudja meg tehát Izráel egész háza teljes bizonyossággal, hogy Isten Úrrá és Krisztussá tette őt, azt a Jézust, akit ti keresztre feszítettetek” (ApCsel 2,36). A világ legnagyobb bűnére hívta fel Péter a figyelmüket, s olyan érzéssel hallgatták, mint akiket szíven ütöttek. A pünkösdi történet centruma ez a szembesítés. Azt hittük, hogy jó úton haladunk, de kiderül, hogy a legnagyobb vétet követjük el. Mit lehet tenni ebben a helyzetben? Péter válasza, hogy „térjete meg, és keresztkeljedtetek meg mindnyájan Jézus Krisztus nevében bűneitek bocsánatára, és megkapjátok a Szentlélek ajándékát” (ApCsel 2,38). Az első keresztyén gyülekezet tagjai azok lettek, akik magukra vették Jézus szenvedésének és halálának mélységét, s benne a személyes felelősségüket, megvallották azt, és a feltámadott Jézus Krisztus nevében megkeresztelkedve, azaz a korábbi életüket halálba adva, új életet és a Szentlélek ajándékát vették.

A pünkösdi ajándéka mindenkit érint. Amíg a feltámadott Jézus csak némelyeknek, az asszonyoknak, a

tanítványoknak és egyszer több, mint ötszáz testvérnek jelent meg, itt a Szentlélek kitöltetése nemcsak az apostolokra, hanem minden megtérő és megkeresztelkedő emberre érvényes ajándék. A megkeresztelkedett háromezer lélek tulajdonképpen szinte az egész egybegyűlt tömeget jelenti. A Szentlélek erőnek lelke (ApCsel 1,8; 21-21; 11,28), a Szentháromság személye (ApCsel 5,32; 8,29; 10,19; 15,28), Krisztusért kapott ajándék (Lk 24,49; ApCsel 5,9; 8,39; 16,7; 1Kor 15,6). Ez a Lélek arra indította a tanítványokat, hogy hirdessék a Krisztusról szóló evangéliumot, magasztalják az Atyát, hit által a megdicsőült Jézus Krisztus nevében cselekedjenek, jeleket és csodákat tegyenek, gyakorolják a „kulcsok

hatalmát”, félelem nélkül végezzék a misszió munkáját.

A Szentlélek rejtőzködő és titokzatos volta csak látszat. Munkája ugyanis, amelynek során emberek újjászületnek, kapják a Lélek ajándékát, megismerik az Atyát és a Fiút, dicsőítik az Atyát és a Fiút, nyilvánvaló, és egyértelművé teszi azt, hogy ki a Szentlélek és hogyan munkálkodik. A Szentléleknek kell tehát kaput nyitni a gyülekezetekben is, mert nála nélkül nincsen igehirdetés, nélküle nincsen megtérés, újjászületés, szeretet, öröm és békesség, nélküle nincsen bölcsesség és hitben való növekedés.

Dr. Németh Tamás
rektor, PRTA

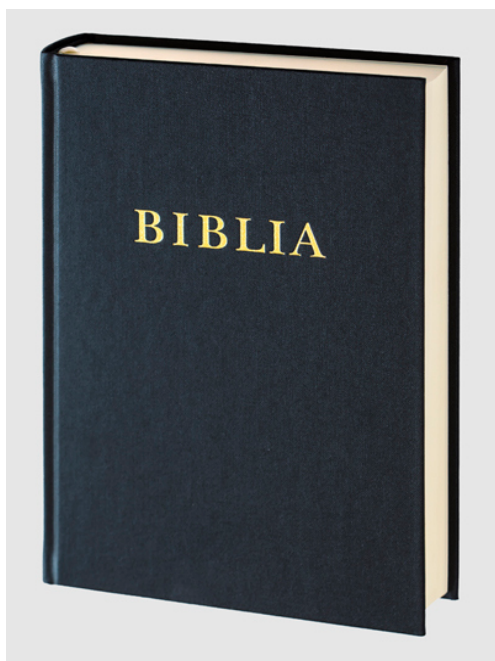


Biblia

Kálvin Kiadó

Többféle könyvet ajánlottunk már Olvasóink figyelmébe a Szigetek hasábjain, s azzal a reménységgel tekintünk a jövő felé, hogy még bőven lesz alkalmunk fontos és jó könyveket ajánlani – de nem tehetjük meg azt, hogy kihagyjuk a legfontosabb kötetet a listáról!

E mostani könyvajánlónk tárgya a Biblia – Istennek az Ószövetségben és az Újszövetségben adott kijelentése. Kiadja a Magyar Bibliatársulat megbízásából a



Magyarországi Református Egyház Kálvin János Kiadója, Budapest. (Revideált új fordítás → RÚF 2014)

A szó klasszikus értelmében persze egy könyvről beszélünk, de tartalmát tekintve mégsem teljesen. Maga a Biblia szó önmagában a többesszámú „könyvek” jelentéssel bír, így azt is mondhatjuk: egy egész könyvtár található egyetlen kötetben! S valóban, az Ó- és Újszövetségben összesen 66 könyv fér meg. A legrövidebb könyvek mindössze egyetlen fejezetet tartalmaznak (ilyenek például: Abdiás könyve, vagy éppen János II. és III. levele, Júdás levele), míg a leghosszabb könyv a 150 fejezetet tartalmazó Zsoltárok könyve.

A keresztyén ember életében nem lehet fontosabb olvasmány ennél! Nem véletlen, hogy a 119. zsoltárban azt olvassuk: „*Lábam előtt mécses a te igéd, ösvényem világossága.*” (Zsolt 119,105)

Isten arra hív bennünket, hogy felelősségteljes keresztyén életet éljünk – s ehhez elengedhetetlen fontosságú az, hogy igéjéből Őt, valamint önmagunkat megismerjük. Éppen ezért kaptuk a Szentírást, hogy abban elmerülve megtudjuk, mit is akar tőlünk az ÚR, mi a terve az életünkkel. Fontos a felhívás: a Szentírást olvasni kell! Rádásul abban a korban vagyunk, amikor már egészen

könnyedén hozzájuthatunk a Biblia szövegéhez, hiszen az a könyvesboltokon kívül az interneten is elérhető (<https://abibliamindenkie.hu/>).

Ne ijedjünk meg tőle! Vaskos kötet? Sokszor érthetetlennek tűnő szöveg? Való igaz, hogy évezredekkel ezelőtt íratott meg, ami nem teszi könnyebbé a megértést. Ugyanakkor okkal adta az ÚR a Szentírást. A Bibliát Istentől kaptuk, s a Bibliából maga Isten szól hozzánk. Éppen ezért napról-napra szükséges forgatnunk, olvasnunk – és bölcsességet kérnünk Istentől a megértéshez. Van egy mondás: „A Bibliát nem tortának kaptuk különleges alkalmakra, hanem kenyérnek, mindennapi tápláléknak.” S hogy mennyire így van ez, mi sem bizonyítja jobban, mint azoknak az embertársainknak az élete, akik napról-napra előveszik, olvassák; akik vágyják Isten szavát megérteni – s látszik is az életükön, hogy ők igéből élnek.

A Biblia nem varázskönyv, hanem a szó legteljesebb értelmében az élet könyve. Igazán élni akarsz? Olvasd Te is napról napra!

Sárközi Gergely Antal
helyettes lelkipásztor
Noszlop és vidéke
PRTA, DREL munkatársa



Kepli József vagyok, 43 éves, egy csodálatos nő férje, két gyönyörű gyermek édesapja. Megtérésem története valamivel több, mint két éves.

Magyarország számomra legszebb városában, Hévízen dolgozom alpolgármesterként. A külső szemlélő számára az életem hibátlan sikertörténet volt. Magam is így gondoltam. Bár hosszan és sokat dolgoztam azért, hogy eredményes legyek a munkámban, sokszor éreztem, hogy Isten a tenyerén hordoz, a bajból mindig volt kiút, nem volt olyan probléma, amit ne sikerült volna orvosolni. Büszke voltam, majd később dacos lettem. A jóból mindig többet, a rosszból meg kevesebbet akartam. Minden munkahelyemen a szűkebb és tágabb közösségemért dolgoztam, támogattam a rászorulókat, néha erőn felül vállaltam társadalmi munkát. „Sokat kaptam, sokat is adok, így ami jár, az jár!” – gondoltam. Társadalmi életet éltem, minek része volt az alkohol. Kezdetben kevésbé, majd egyre inkább.

Ahogy múlt az idő, testileg, lelkileg egyre távolabb kerültem attól az embertől, aki voltam, és most is vagyok. Persze nehéz idők jártak, bezárva éltünk egy, a világ előtt nyitott városban, és a problémák csak sokasodtak a munkában és magánéletben egyaránt. Így fordult elő, hogy egy hosszú itales éjszaka után rossz döntést hoztam. Mikor ez történt, már rég elvesztem. Pár évvel ezt megelőzően eszembe se jutott volna így autóba ülni. Akkor mégis megtettem. Azt hittem a kezemben tartom

az életem irányítását, de már rég a kísértő markában voltam. Balesetet okoztam. Szerencsémre könnyebb sérülésekkel szálltam ki az autóból, és iszonyatosan hálás voltam, hogy a sértett fél is. Leírhatatlan érzés, de mivel nem történt tragédia, abban a pillanatban valami furcsa megkönnyebbülés fogott el. Vége a karrieremnek, örök szegényfoltot hagytam magamon és a családomon. A karambol felfoghatatlan anyagi, erkölcsi, lelki kárt tett bennem, mégis tudtam, élek, még nem szólítottak el!

Kemény időszak következett, szembe kellett néznem a szűkebb és tágabb családommal, barátaimmal, szint kellett vallanom. Ellenszurkolóim, vetélytársaim már fenték a késeket. És döftek. Sokszor, sokat. Nem csak engem, amit nem bántam, hanem a családomat is, akik nem tehettek semmiről. Ahogy múltak a napok, a kezdeti megkönnyebbülést, felváltotta a csontig hatoló önvád, a fojtogató lelkiismeretfurdalás. Hogy juthattam el ideáig? Családom, barátaim és nagyon sokan a városomból mellettem álltak, vigasztaltak, bátorítottak, még az irigyeim is sajnáltak, de már nem kértem belőle. Tudtam, el kell mennem, meg kell tisztulnom testileg, lelkileg.

Dömöst választottam. Illetve az választott engem. Éreztem, egy új ember kell, és ahhoz, hogy az új megszülethessen, a réGINEK meg kell halnia. Mind a halál, mind a születés pedig fájdalmas folyamat. Egy éjszaka ott ültem az ágyam szélén, és régóta először újra imádkozni kezdtem.

Újra nem megszokásból és rutinból, hanem őszintén, szívből. „Uram eddig bírtam, nem tudom mitévő legyek! Most lerakok mindent eléd. Tégy velem, amit akarsz, ne az én akaratom legyen meg, hanem a tiéd!” Hűtlen lettem ahhoz az értékrendhez, amit kaptam, amit tanítottak, amit tanultam, szó szerint az járt a fejemben, hogy „hűtlen lettem Istenhez”.

Másnap reggel istentiszteletre mentem, ahol egy nagy üvegtáblából kellett igeszaszt húzni úgy, hogy nem láthattam, mi áll rajta. Kiválasztottam egyet, leültem a székembe, és belenéztem. Remegő kézzel olvastam az idézetet a Zsoltárok könyve 146. részének 6-7. verseiből, miszerint *„Isten megtartja hűségét örökké. Igazságot szolgáltat az elnyomottaknak, eledelt ad az éhezőknek. Az Úr megszabadítja az elfogottakat.”* Most értettem meg igazán az elásott tálentum történetét is (Mt 25,14-30). Én is megkaptam, de nem építettem belőle igazán sem magamat, sem Isten országát. Amikor pedig eljött a számonkérés ideje, büszkén mutattam, hogy megvan még, amit kaptam, csak hát elástam magamban, jó mélyre.

Innen szólított meg az Úr, személyesen, szó szerint, félreérhetetlenül és félreértelmezhetetlenül. Elhívott magához engem, az elesetett, a tékozlót, az összetörtet. Most már tudom, Isten különleges módon tudja használni az embereket gyengeségeik és gyarlóságaik ellenére. Amikor azt gondoltam, megdolgozok a lelki üdvösségemért adakozással, társadalmi munkával, templomba járással, világossá váltak Pál apostol szavai: „munkáljátok üdvösségeteket”, amit nem

lehet sem kiérdemelni, sem elérni, sem rászolgálni. A jót kell cselekedni, és jól, ez nem kérdés, de az üdvösséghez vezető utat már kikövezte valaki számunkra kb. kétezer éve a kereszten. Kegyelemből van, egyedül Krisztus által. Otlík Géza, „Iskola a határon” regénye jutott eszembe, ahol a kőszegi ház falán olvasható idézet Pál leveléből a rómaiakhoz (9,16) „Ezért tehát nem azé, aki akarja, és sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.” Ezt ésszel bár felfogtam, de a lelkem most érett meg rá igazán, hogy az életemben is érezzem ennek az üzenetnek a felemelő és felszabadító, minden kételyt elsöprő erejét! Azóta segítőként dolgozom olyan szervezetek számára, ahol az életválság, függőség, tragédiák okozta sebeket gyógyítják.

Ha történetem megérintette a kedves olvasót, és ismer a környezetében valakit, kinek válságában segítségre van szüksége, az alábbi e-mail címen tud velem kapcsolatba lépni.

Ezúton kívánok minden olvasónak kegyelemben gazdag, áldott pünkösdi időszakot!

Kepli József János
keplijozsef@gmail.com
gyülekezeti tag, Győr (Kossuth utca)



A tavaszi időszak a tervezések, a beszámolók és a látogatások ideje egyházmegyénkben. Gyülekezeteink elkészítik a 2023. évi terveiket. Nemcsak anyagi értelemben, hanem a közösségek lelki élete terén is. Végiggondolják a lelkipásztorok, főgondnokok, presbiterek, hogy milyen gyülekezeti alkalmakat szeretnének, amelyek segítik betölteni azt a missziói parancsot, amit Jézus Krisztus mennybemenetele előtt adott tanítványainak. „Menjetek el tehát, tegyetek tanítvánnyá minden népet...” (Mt 28,19) Ezt missziói munkatervnek szoktuk hívni.

A számadások ideje is ez, hiszen le kell zárni a 2022. évi gazdasági évet is, el kell készíteni a gyülekezet költségvetési beszámolóját, pénzügyi mérlegét, be kell nyújtani az adattári jelentést, amelyben fontos adatokat tudhat meg az Egyházmegye és az Egyházkerület, hiszen ebben szerepelnek az úgynevezett népmozgalmi adatok: a keresztelesek, konfirmáció, esketések és temetések számadatai. Ezek a statisztikai adatok – különösen is több év áttekintésében – rávilágítanak egyházunk életére, szolgálatának eredményeire, illetve kihívásaira. Ezek mutatják meg, hol vannak elfogyó gyülekezeteink, és hol lehet reménységünk a növekedésre.

A 2023. esztendő fontos mérföldkő a gyülekezetek életében, hiszen presbiter- és főgondnokválasztást is tartunk. A 6 éves szolgálati ciklus lejár. Újraalakulnak a következő év elejével a presbitériumok. Ennek fényében 2023 tavaszán egyházmegyei presbiteri találkozót tartottunk, amelyen a felkért előadók mindannyiunkat megérintően beszéltek a presbiteri szolgálatról. Dr. Bartha Zsolt soproni lelkipásztor a presbiteri szolgálat bibliai vetületéről szólt, Dr. Nemes Pál egyházkerületi főgondnok a presbiteri szolgálat személyes dimenzióit hozta elénk. Márkus Mihály esperes az egyházmegyei kihívásokról szólt, Farkas Gergely egyházkerületi elnökségi tanácsos pedig arról beszélt, hogyan lehet a gyülekezeteket is bevonni a választási folyamatba, hogy érezzék egyháztagjaink, a presbiteri szolgálat célja a gyülekezetek életének segítése, lelki és anyagi életének vezetése. Fontos lenne, hogy a gyülekezetek közösen beszélgetve, illetve imádságban Istent kérve keressék, és találják meg az alkalmas vezetőket, akik a következő 6 évben vezetik majd közösségüket.

Isten áldja meg a Pápai Református Egyházmegye közösségét, gyülekezeteit, minden kedves testvérünket!

Márkus Mihály
esperes

Pünkösöd a Szentlélek kitöltésének, elküldésének ünnepe. Ekkor teljesedett be Jézus ígérete, amelyet mennybemenetelekor mondott tanítványainak: „És íme, én elküldöm nektek, akit Atyám ígért, ti pedig maradjatok a városban, amíg fel nem ruháztattok mennyei erővel.” (Lk 24,49)

A Szentlélek eljövetelel vált teljessé a Szentháromság számunkra. A pünkösöd utáni vasárnap a Szentháromság vasárnapja. A keresztyén jelképrendszerben a 17. századtól alkalmazták a háromszöget, sugarakkal körbe véve, benne egy szem ábrázolással. Ez Isten mindent látó szemét, valamint a Szentháromságot is jelenti: „Atya, Fiú, Szentlélek, teljes Szentháromság, egy, örök és igaz Isten.” A 18. századtól egyre gyakoribb a református egyházban is ez a szimbólum. Szószékkoronák belső oldalán, templomi mennyezeten is megtalálható, de megjelent úrasztali textíleken, továbbá pecsétnyomókon is. Az alábbi képeken a veszprémi templom

szószékkoronájának belső oldalán, és a tárkányi gyülekezet egykori pecsétnyomóján látható ez az ábrázolás.

A Szentháromság konkrétan először Krisztus missziói parancsában (mennybemenetelekor) fogalmazódott meg.

Füstös Gáborné
múzeumi munkatárs
Pannonia Reformata Múzeum



Megjelenik évente 4 alkalommal.

Felelős szerkesztő:
Márkus Mihály esperes

Szerkesztő:
Sárközi Gergely Antal

Technikai szerkesztő:
Füstös Gábor

Szerkesztőség címe:
szigetek.papaiem@gmail.com

A cikkek szerzői maguk vállalnak felelősséget
a cikkek tartalmáért.